

Ἀνώνυμος Δ'
 Διατρίβειν. Κεν/νόβειν

Διατρίβειν φ. , τὸ σὺνταγμα τῶν Διατρίβειν
 - Ἀνώνυμος Δ' (1391) , Ἀθήναι 1940-81